

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.125 van 19 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 22 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De rechtspleging

1.1. Verzoekster heeft op 28 juli 2008 een verweernota neergelegd als repliek op de nota van de Commissaris-generaal.

1.2. Buiten het geval waarin een replieknota krachtens artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) door de verzoekende partij kan worden ingediend als repliek op het schriftelijk verslag van de verwerende partij inzake haar onderzoek van de nieuw aangebrachte gegevens en elementen, hetgeen in casu niet het geval is, voorziet noch de voormelde wet, noch het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de mogelijkheid om, na kennisname van de nota van de verwerende partij, hierop schriftelijk te repliceren. Derhalve wordt de verweernota uit de debatten geweerd.

2. De bestreden beslissing

De bestreden beslissing luidt als volgt :

"U werd op 20 september 2007 van 17u10 tot 18u45 en op 27 februari 2008 van 12u05 tot 12u35 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Roma-taal machtig is. Uw advocaat, meester Fransen, was gedurende het laatste interview aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeunerin, geboren in Mitrovica, Kosovo. In 1999 onvluchtte u samen met uw ouders het geweld in Kosovo. Op de vlucht werd uw moeder vermoord. U vluchtte met uw vader naar Kraljevo, waar u introk bij de zus van uw vader. U was in Kraljevo nooit ingeschreven. U leerde er uw partner Mufadin (O.) (O.V.: 6.103.186) kennen. Hij woonde bij zijn tante en was uw buur. U raakte zwanger van hem en u trok bij hem in. Toen uw oudste zoon twee jaar was kwamen uw schoonouders uit Kosovo aan. Zij gingen in dezelfde straat wonen. In Kraljevo ondervond u veel problemen. Uw kinderen mochten niet naar school, uw partner werd voortdurend mishandeld tijdens het uitoefenen van zijn job en zelf werd u beschimpt als u ging bedelen in de stad. Ongeveer 10 keer vielen 'Cecniks' bij u binnen. Zij mishandelden jullie en een maal namen ze ook spullen van jullie mee. Op een dag zou u bij een poging om u te verdedigen tegen een belager heet water hebben gemorst op uw kind, dat daardoor ernstige brandwonden opliep. Drie dagen voor uw vertrek werd uw huis helemaal vernield. Samen met de tante van uw partner en 11 à 12 andere families sloegen jullie op de vlucht. Op 18 juni 2007 vroeg u asiel in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat in het kader van de asielaanvraag van uw partner Mufadin (O.) (O.V. 6.103.246) werd besloten tot een beslissing van weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon gehecht worden aan zijn verklaringen en zijn verblijfssituatie voor zijn komst naar België anno 2007. U brengt geen enkel elementen aan die deze vaststelling kunnen ombuigen. U beschikt over geen enkel document dat uw identiteit en uw verblijf in Kraljevo kan staven. Daarenboven is uw geloofwaardigheid ernstig aangetast door het feit dat u een erg vaag en verward relaas heeft verteld, dat bovendien niet vrij van tegenstrijdigheden is gebleken. Zo verklaarde u het ene moment dat uw schoonfamilie in hetzelfde huis als dat van u en uw partner woonde (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.5). Op het ander moment stelde u dan weer dat uw schoonouders 30 km van jullie woonden (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.7) om vervolgens te stellen dat ze in dezelfde straat, maar niet naast jullie woonden (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.8). Ook zegt u de ene keer dat uw woning 2 à 3 keer werd binnengevallen (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.9) en de andere keer dat uw woning wel een tiental keer werd binnengevallen (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.12). Uw relaas is ook op verschillende cruciale punten in tegenspraak met dat van andere leden van uw familie. Zo verklaarde u dat uw schoonouders vanuit Kosovo naar Kraljevo kwamen toen uw oudste zoon 2 jaar oud was (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.4). Uw schoonvader Isen (O.) (O.V. 4.904.528) verklaarde in de tweede maand van 2007 naar Kraljevo te zijn gegaan (CGVS-gehoorverslag Isen 21/9/2007 p.6). Deze verklaring is onmogelijk in overeenstemming te brengen met uw bewering, gezien uw oudste zoon in 2001 is geboren. Uw partner Mufadin verklaarde op zijn beurt dan weer dat zijn ouders één jaar na zijn eigen aankomst in 2000 vanuit Kosovo naar Kraljevo kwamen (CGVS-gehoorverslag Mufadin 20/9/2007 p.6). Ten slotte dient te worden opgemerkt dat op het adres waar u volgens eigen verklaringen samen met uw partner verbleef, Stadionska 37 te Kraljevo, een NGO is gezeteld. Het betreft "Plavi Cvet", een organisatie die de belangen van Roma verdedigt. U wist dat er een Romavorzitter in uw wijk was, maar zijn naam kende u niet. Van enige belangenorganisatie voor Roma zei u niets (CGVS-gehoorverslag 20/9/2007 p.14). Gelet op wat voorafgaat kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

In het kader van de asielaanvraag van uw schoonouders Isen en Dudije (O.) (O.V. 4.904.528) en uw schoonzus Afrodita (M.) (O.V. 6.103.204) werd eveneens besloten tot een beslissing van weigering van toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden eveneens in kopie in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor

3. De gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel roept verzoekster de schending in van “artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève juncto artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoekster betoogt dat zij afkomstig is van Mitrovica en het algemeen bekend is dat Roma-zigeuners aldaar in heel erbarmelijke omstandigheden leven, gezien ze niet alleen door de bevolking zelf, doch ook door de politie gehaat worden. De Servische maatschappij is aldus openlijk racistisch ten aanzien van Roma's, zo stelt verzoekster. Verder verwijst zij naar enkele van haar verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal.

3.2. In een tweede middel roept verzoekster opnieuw de schending in van “artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève juncto artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”, waarna zij nader ingaat op de motieven van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de vaststelling van de verwerende partij dat geen enkel document voorligt waaruit haar identiteit blijkt en haar verblijf in Kraljevo aantoon, stelt verzoekster dat zij tijdens haar interview bij het Commissariaat-generaal duidelijk verklaard heeft dat haar documenten verbrand zijn geweest in Kosovo tijdens de oorlog en dat haar kinderen in Kraljevo geboren zijn maar dat zij hen nooit heeft ingeschreven gezien de Cesniks, die haar hebben geslagen, verkracht en mishandeld, het niet wilden. Ze heeft geen klacht durven indienen bij de politie omdat ze van oordeel was dat de politie met hen was.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden omtrent het verblijf van haar schoonouders gedurende de eerste tien dagen na hun terugkeer in Kosovo in 2000, betoogt verzoekster dat het “niet onmenselijk” is dat zij, dan wel haar echtgenoot, ook gezien hun analfabetisme, zich niet meer exact kunnen herinneren waar haar schoonouders jaren geleden gedurende tien dagen hebben gezeten, in hun huis in Obilic, dan wel in het Vluchtelingenkamp Plementina.

Verzoekster stelt, waar het Commissariaat-generaal haar verwijt dat zij niet op de hoogte is van het feit dat er op dit ogenblik een NGO gezeteld is in Stadionska 37 in Kraljevo, dat haar schoonouders herhaaldelijk gesteld hebben dat veel huizen aldaar vernield werden en de kans dan ook bestaande is dat deze NGO gevestigd is “op een huis” waar zij vroeger verbleef.

3.3. In wat als een derde middel kan worden beschouwd stelt verzoekster dat zij minstens recht heeft op het subsidiair beschermingsstatuut, gezien zij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade en zij zich niet onder de bescherming van haar land kan of wegens dat risico wil stellen. Zij verwijst daartoe naar haar uiteenzetting bij het eerste en tweede middel.

3.4 De Raad is van oordeel dat de drie middelen samen moeten worden onderzocht.

3.4.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.852, 15 februari 2007). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor

uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen in zoverre dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (R.v.St., nr. 133.153, 25 juni 2004).

3.4.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

3.4.3. Uit de sub 2 geciteerde motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig is ondermijnd, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar verblijfssituatie voor haar komst naar België. De verwijzing naar de volgens verzoekster bestaande algemene situatie in Mitrovica (Kosovo) – daargelaten de vaststelling dat zij haar land van herkomst zou zijn ontvlucht omwille van feiten die zich in Kraljevo hebben voorgedaan – en Servië van Roma-zigeuners in het eerste middel volstaat derhalve niet om aan te tonen dat verzoekster daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade koestert. Elke aanvraag om de toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus moet immers individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zijn aanvraag voldoet aan de voorwaarden tot. De overheid, bevoegd om over de asielaanvraag te beslissen, moet daarbij in de gelegenheid worden gebracht om na te gaan of de betrokken asielzoeker daadwerkelijk verbleven heeft in de streek die zij beweert te zijn ontvlucht alvorens in België asiel aan te vragen, teneinde de waarachtigheid van haar relaas te evalueren en de gegrondheid van haar vrees voor persoonlijke en systematische vervolging of het reële risico op ernstige schade te objectiveren. Het louter herhalen van de asielmotieven, zoals verzoekster placht te doen door de verwijzing naar haar verklaringen, is in casu evenmin van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (R.v.St., nr. 156.221, 10 maart 2006; R.v.St., nr. 153.278, 4 januari 2006). Het komt derhalve aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

3.4.4. Het bewijs van identiteit een essentieel element is in iedere procedure. Verzoeksters argumentatie in het eerste onderdeel van het tweede middel omtrent het feit dat haar documenten zouden zijn verbrand en dat, niettegenstaande haar kinderen geboren zijn in Kraljevo zij ze nooit heeft ingeschreven gekregen, neemt niet weg dat zij noch met betrekking tot haar identiteit, noch met betrekking tot haar effectieve verblijfplaats in Kraljevo stavingstukken kan bijbrengen, hetgeen een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas inhoudt.

3.4.5. Het voorgaande klemmt des te meer, nu in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat haar vage en verwarde verklaringen, samengenomen met de door de verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden, evenmin toelaten verzoeksters verblijf in Kraljevo aannemelijk te maken.

Waar verzoekster in het tweede middelonderdeel van het tweede middel ingaat op een tegenstrijdigheid met betrekking tot de verblijfplaats van haar echtgenoot (en deze van zijn familie) de eerste tien à vijftien dagen na hun terugkeer naar Kosovo stelt de Raad vast dat dit een repliek is op een motief dat niet uitdrukkelijk in de thans bestreden beslissing is opgenomen. In zoverre verzoekster zou doelen op een motief van de beslissing in hoofde van haar partner, die in de thans aangevochten beslissing wordt aangehaald, dient erop gewezen dat dit middelonderdeel eveneens werd aangevoerd en ongegrond bevonden in het beroep dat werd ingediend door haar partner Mufadih O. en ten aanzien van wie de Raad met zijn arrest nr. 16.124 van 19 september 2008 de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd.

3.4.6. Met betrekking tot het derde onderdeel van het tweede middel aangaande het feit dat er een NGO gevestigd is op de opgegeven verblijfplaats in Kraljevo, is de Raad van oordeel dat verzoeksters verklaring dat, gelet op de vernieling van veel huizen aldaar, de kans bestaande is dat deze NGO gevestigd is “op een huis” waar zij vroeger verbleef niet dienstig kan worden aangebracht, gezien het een loutere bewering betreft waarmee verzoekster de informatie door de verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegd niet in concreto weerlegt. Bovendien moet dit motief worden samengelezen met de in de bestreden beslissing opgenomen tegenstrijdige verklaringen aangaande de effectieve verblijfplaats in Kraljevo, het ogenblik waarop haar schoonouders er toekwamen en waar deze woonden, en het aantal keren dat de woning werd binnengevallen, die door verzoekster ongemoeid worden gelaten en die derhalve als niet betwist en vaststaand worden beschouwd. Deze tegenstrijdigheden zijn, mede in overweging genomen het gegeven dat verzoekster, zoals reeds gesteld, geen enkel stuk kan voorleggen dat haar verblijf in Kraljevo kan staven, dermate zwaarwichtig dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar beweringen omtrent haar verblijf voor haar komst naar België.

De Raad is derhalve van oordeel dat de verwerende partij kan worden bijgetreden waar zij, steunend op de hiervoor geciteerde pertinente en draagkrachtige motieven die door verzoekster niet worden weerlegd, stelt dat het onmogelijk blijkt een correct beeld te krijgen van verzoeksters verblijfssituatie voor het indienen van haar asielaanvraag, zodat niet kan worden vastgesteld of zij daadwerkelijk slachtoffer was of kan zijn van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Het door verzoekster bij het verzoekschrift gevoegde afschrift van een document uitgegeven door het Koninkrijk België kan aan het hiervoor gestelde geen afbreuk doen.

3.5. De drie middelen zijn in geen van hun onderdelen gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.